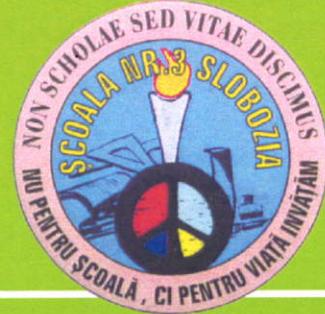

Gimnasium

Nr. 28, Aprilie 2017

Revistă editată de Școala Gimnazială Nr. 3 Slobozia

Eleva: Tomescu Karina - Clasa I B

B-dul Unirii, Nr. 14 - Slobozia

GALERIE FOTO

IZ DE PRIMĂVARĂ ÎN VERSURI

MEDITAȚII

NOSTALGIA CLASEI A VIII-A

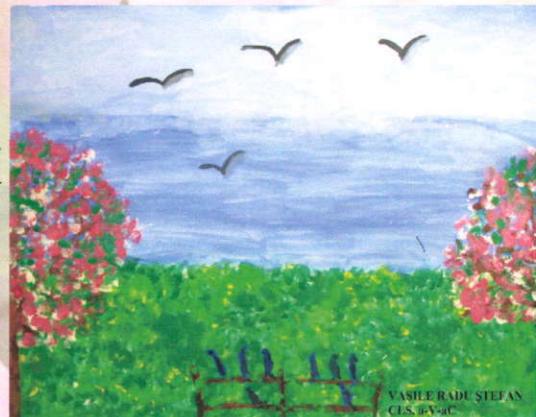
ALGORITMI: PROBLEME DE LOGICĂ ȘI PERSPICACITATE

STIAȚI CĂ...

INCURSIUNI

UMBRE DE PRIMĂVARĂ ȘI VARĂ: CREAȚII PLASTICE

MUNCĂ IN ECHIPĂ : PARTENERIATE

VASILE RADU STEFAN
C.I.S. IALOMIȚA

Casetă redacției:

Coordonatori: Prof. inv. primar Mihai Emil
Prof. inv. primar Stoicescu Elisabeta
Prof. Petranici Diana
Prof. Vasile Georgeta

Vișan Ștefania - clasa a VIII-a B
Florea Daria - clasa a VII-a A
Costache Ruxandra - clasa a VI-a B
Gustoiu Andreea - clasa a V-a D

Colaboratori: Arghiroiu Steluța, Manea Georgeta, Neculae Fănela, Neculae Ion, Cristea Elaria, Georgescu Norelia, Ianc Elena, Mirică Maria, Nicula Mariana, Răducanu Viorica, Nae Flavia, Țapu Daniela, Râncă Nioleta, Ionescu Sorana, Negroiu Ioana, Dobre Emilia, Brașoveanu Ionela, Chioveanu Alina, Filipache Carmen, Bătrâncea Victorița, Răduță Georgeta, Căluță Roxana, Hagianu Adriana

Cu sprijinul echipei manageriale: director prof. STOICA CLAUDIA-VALENTINA
director adj. prof. VASILE GEORGETA

**24 februarie 2017
Ziua Porților Deschise-Clasa Pregătitoare**

Clasa a III-a B –Mărțișoare

Marșul pentru viață-25 martie 2017

Marșul pentru viață-25 martie 2017

„Pentru tine, mamă dragă!”-spectacol dedicat Zilei de 8 Martie. Partener: Protoieria Slobozia

Clasa a III-a B „Mâini îndemânătice”

COPILĂRIA

COPILĂRIA un lucru minunat e
Și toți anii care au trecut sunt ca o poveste.
Primii pași în parc noi i-am facut
Și mulți prieteni am cunoscut.

Când în grădiniță am intrat
Educațoarele ne-au întâmpinat.
Când în clasă noi am ajuns
Toți copiii-au dat în plâns.

Când de la grădiniță am plecat
Porțile școlii „BUN VENIT!” ne-au urat.
8 ani la școală am petrecut
Și multe prietenii am refăcut.

Copilăria nu o vom uita
Chiar dacă au fost și bune și rele în ea.
Sper să nu plec niciodată
Din această lume minunată.

*Elevile: Dinu Raluca și Stefan Ingrid
Clasa a VI-a B*

Clasa a III-a B

Primăvara a venit

Iarna aspră și geroasă,
A plecat la ea acasă,
Iar un fluture în zbor
Mi-a adus un mărțișor.

Să vestească primăvara,
Să dea viață-n toată țara,
Zâmbete, flori și verdeajă
Au schimbat a țării față.

Păsările au venit,
Ghioceii au înflorit,
Câmpurile au înverzit,
Primăvara le-a trezit!

*Elev: Buchi Robert
Clasa: a III-a B*

Primăvara dragă

Primăvara dragă, ai venit!
Ce mult ne-ai lipsit!
Nerăbdători te-am așteptat,
Iarna ne-a cam supărat.

Se aud triluri voioase,
S-au dus zilele geroase.
Buburuzele au ieșit,
Bucuria a sosit!

Gâzele sunt fericite
Zumzăie însuflețite.
Totu-n jur a înverzit,
Primăvara a venit!

DUMITRU VERONICA-PATRICIA
cls. a III-a A

Primăvara

Primăvara a venit
Și cu toți ne-am veselit
Că anotimpul cel geros
A plecat. Sunt bucuros!

Săniuțele zglobii,
Ce-i bucură pe copii,
Sus în pod noi le-am urcat
Mai au mult de așteptat!

Ghioceii-au răsărit
Toți copiii s-au grăbit
Să-i adune frumușel
Să facă un buchetel.

*Elev: Radu Cristina
Clasa a III-a B*

Elev: Zelenciu Anastasia

Clasa: a II-a B

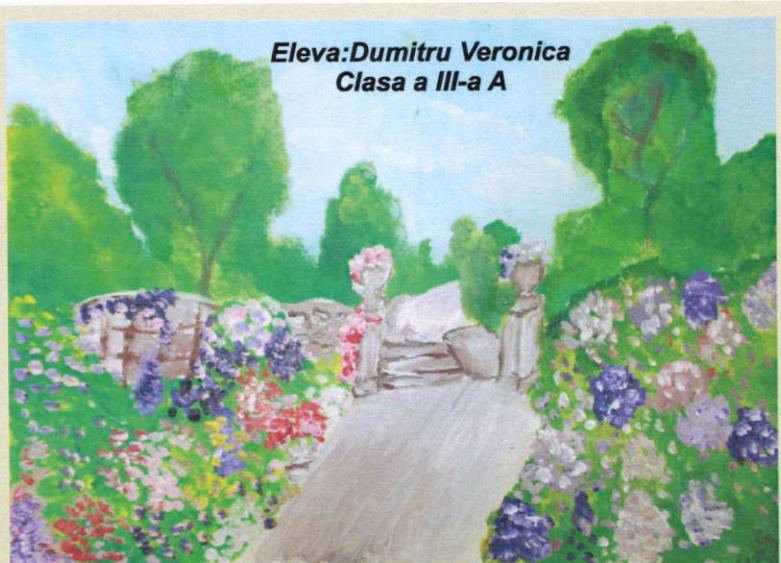
Dulce primăvară

O, tu, primăvara dulce,
Eu te-aștept pentru a-mi aduce
Ghiocei și rândunele,
Semne bune de-ale tale.

Câmpul gol odinioară,
Mica, părăsită moară,
La viață vor învia
Toată lumea va cânta.

Azi cu toți ne-am adunat
Toate florile-au dansat.
Noi cu drag le dăruim
Cui vrem noi și cui iubim.

*Eleva: Zeca Cristina
Clasa a VI-a C*

*Eleva:Dumitru Veronica
Clasa a III-a A*

Mărțișorul

Astăzi am deschis fereastra
Și soarele mi-a zâmbit,
Apoi a privit grădina
Și lângă flori m-a poftit.

Erau mulți ghocei frumoși,
Iar un fluture în zbor
Pe o creangă s-a așezat
Și, pentru mine, un mărțișor a lăsat!

*Eleva: Cîrnu Ingrid
Clasa a II-a B*

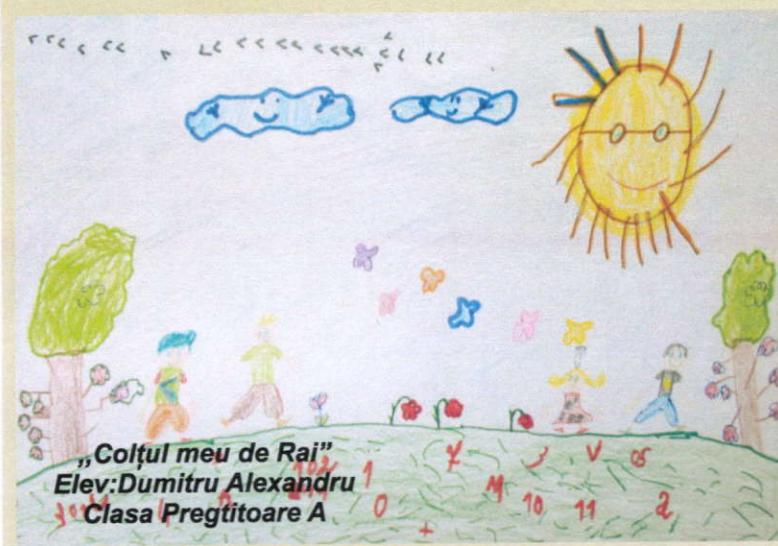
PRIMĂVARA

Bate-n ușa casei mele
Cântecul prin rămurele.
Păsările , miei zglobii,
Glasuri blânde de copii.

Și prin zumzet de albine
A ajuns veste la mine.
Mă îmbie, mă-nfioară
Că-i senin de primăvară.

Fluturi, flori îmboboci,br/>Parfumate, fericite
Aș vrea de cu zor în seară
Să fie doar primăvară!

*Eleva; Macoveanu Bianca
Clasa a VI-a C*

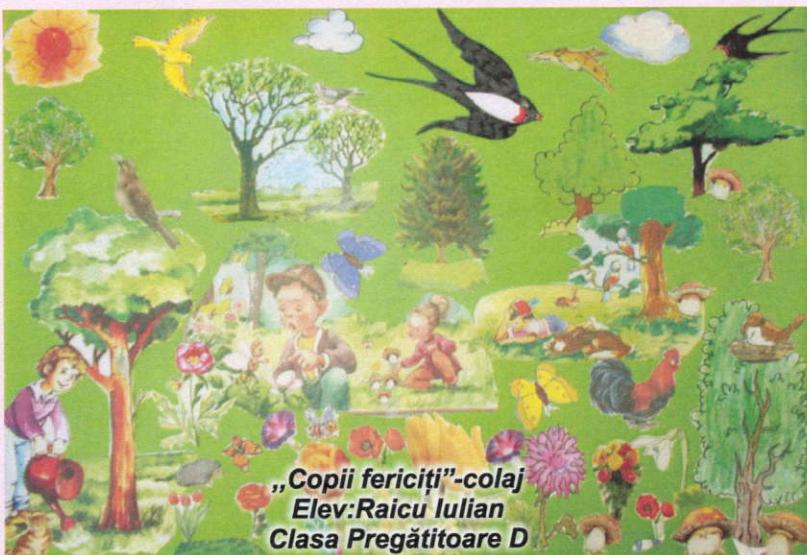
*„Colțul meu de Rai”
Elev:Dumitru Alexandru
Clasa I Pregătitoare A*

Mama mea

E frumoasă mama mea
Ca o lună, ca o stea.
Gospodină ca furnica
Face treabă mititică.

Azi în zi de sărbătoare
Vreau să-i dăruiesc o floare
Și să-i spun că o iubesc,
Să mă ierte când greșesc.

*Eleva: Cîrnu Ingrid
Clasa a II-a B*

Primăvara

Primăvara a sosit
Și la toți ea a zâmbit,
Ghiocelul a înflorit
Bucuros că natura s-a trezit.

Păsări și albine
S-au întors înveselite,
Zâmbind uimite și fericite.
Pe pajisetile înflorite.

Eleva: Constantin Simina
Clasa a II- a D

Astrul

Văd în cer strălucitor
Un astru mare, călător,
Peste munți și peste văi
Pădurarii fac: hăi, hăi!

Și noaptea-n somn el mă veghează,
Odaia el îmi luminează.
Doar el camera-mi sfîrșește
Și pe toți înveselește!

Elev: Călin Tudor
Clasa a II –a D

Iarna a plecat departe

Primăvara a sosit,
Fluturași umblă-n zbor,
Ghiocelii-au înflorit,
Câmpul iată-l înverzit!

Bate vântu-ncetișor
Albinele dau un zvon
Primăvara este-aproape,
Iarna a plecat departe!

Soarele-ncalzește câmpul,
Păsările zboară-n stol.
Izvorul curge la vale
Ploile sunt tot mai rare.

Eleva: Necula Roberta
Clasa a II –a D

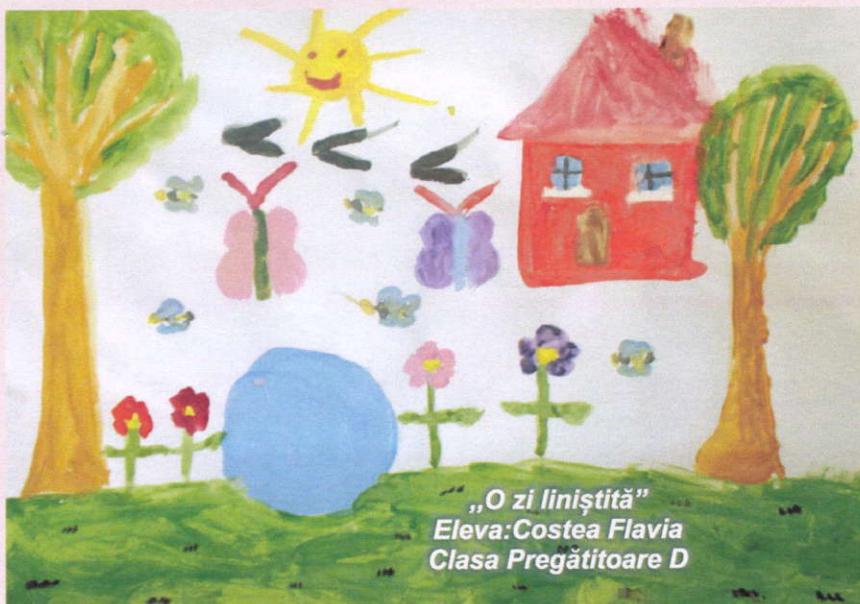
ZVON DE PRIMĂVARĂ

Adie vânt de primăvară
Fulgi din petalele livezii.
Se-ntind covoare peste țară,
Aleargă-n voioșie iezi.

Stă soarele în ochii mei
Prins în clipirile de gene.
Apa țâșnește-n guri de lei
Și puii prind în cuiburi pene.

Adie vânt , zboară petale
Și le admir cu toți ai mei,
S-or împlini roadele tale
Îngemăname cu scânteii.

Eleva:Anghel Daria Florentina
Clasa a II-a D

CHIP DUIOS

Mama-i o rază de soare
Ființă fără asemănare,
Chip duios cu suflet mare,
Înțeleaptă, răbdătoare!

Tot ce e frumos pe lume
Despre mama tu poți spune
Fie-n cântec, fie-n vers,
Comoară-i în univers!

Eleva: Anghel Daria Florentina
Clasa a II-a D

PRIMĂVARA

Păsările ciripesc,
Iar florile înfloresc.
Primăvara a venit
Și pe toți ne-a fericit!

Ghoceii vestitori,
Ei sunt prinții printre flori
Au petalele miciute
Și sunt aşa de drăguțe!

Soarele iar ne privește
Fiecăruia-i zâmbește.
Luminează ne-nacetat
Fericit și minunat.

Şerban Maria
Clasa a IV-a A

Capra cu trei iezi

Era odată, tare demult, odată,
Pentru povestea noastră, era o capră.
O capră care avea trei iezi,
Toți trei cu ochii verzi.

Cu ochii verzi, dar diferiți,
Obraznici și cuminți.
Cel mare și cel mijlociu în prima parte,
Cel mic cuminte și bun la carte.

Pleacă capra într-o zi,
S-aducă mâncare la copii.
Dar înainte să plece,
Adună iezi și le zice:

Cât sunt eu dusă,
Să nu dați drumul la ușă,
Până nu auziți cântecul meu,
Pe care vi-l cânt mereu.

Le cântă capra cântecul,
Dar la geam este lupul,
Care de mult dorește,
Să mănânce ied în loc de pește.

Pleacă capra, vine lupul,
Cântă, dar își pierde timpul,
Cântă cu o voce groasă,
Iezii stau închiși în casă.

Supărat, lupul pleacă la fierar,
Iezii neavând habar
Că lupul va avea,
Vocea caprei când cânta.

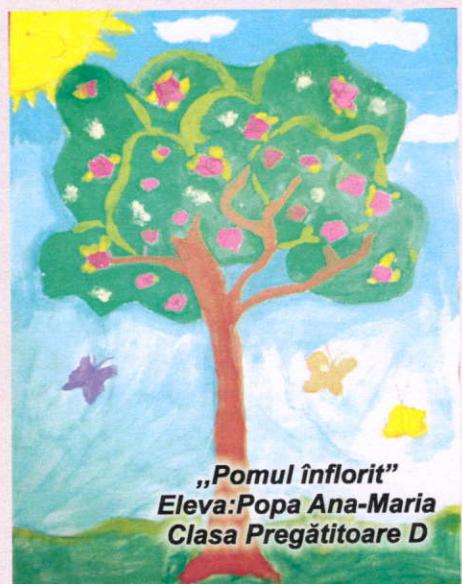
Lupul se întoarce,
Cântă, și ieziilor mari le place,
Îi deschid ușa,
Și lupul își umple gușa.

Doar iedul cel mic scapă,
Caprei povestindu-i de îndată,
Capra îndurerată, dar și furioasă,
Pregătește răzbunarea dureroasă.

Îl cheamă pe lup la masă,
Lupul vine, că mâncarea e gustoasă,
În groapa cu jăratec cade,
Unde coada stufoasă îi arde.

Și aşa s-a terminat povestea,
Dar s-a dus în lume vestea,
Lupul s-a reprofilat,
În bunică s-a deghizat.

Eleva: Luca Andra
Clasa a III-a C

Rai frumos

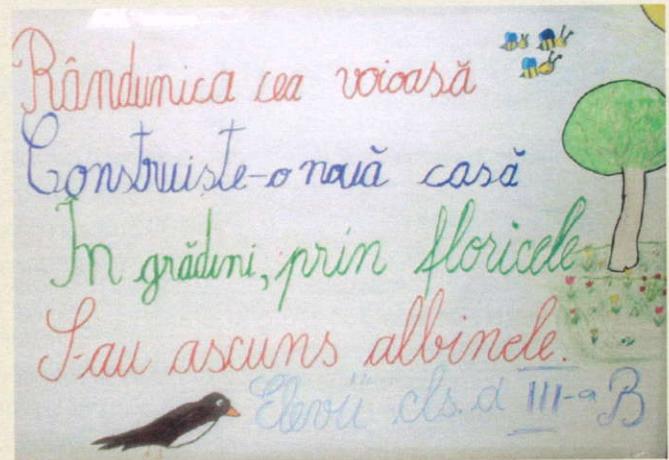
Primăvară, rai frumos,
Ai venit cu-al tău miros.
Peste dealuri și câmpii
Se-aud glasuri de copii.

La streașina casei mele
Au venit trei rândunele,
Negre, mici și gureșele.
Azorel... latră la ele!

Primăvară minunată,
Te aştepț și altă dată
Să-mi încânti copilăria,
S-aduci pe plai bucuria!

Eleva: Tătaru Cristiana
Clasa a IV-a A

Bun venit, primăvară!

Clasa a III-A B

Ghiocelul

De sub stratul de omăt
A ieșit timid afară,
Trupul firav și-l înalță
Ghiocelul prinde viață.

Și zâmbind frumos la soare
M-a zărit din întâmplare,
Eu l-am mângâiat ușor
Și i-am spus cât mi-a fost dor.

Ghiocelul meu gingaș,
Atunci când înflorescă
Lumea tu o-nveselești,
Primăvara o vestești!

Eleva: Luca Anda
Clasa a III-a C

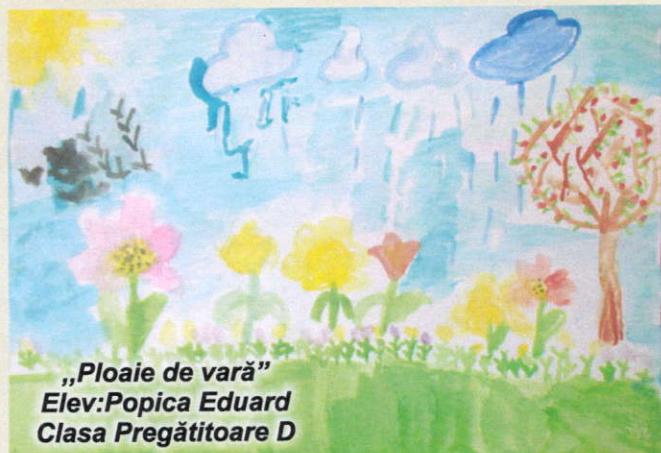

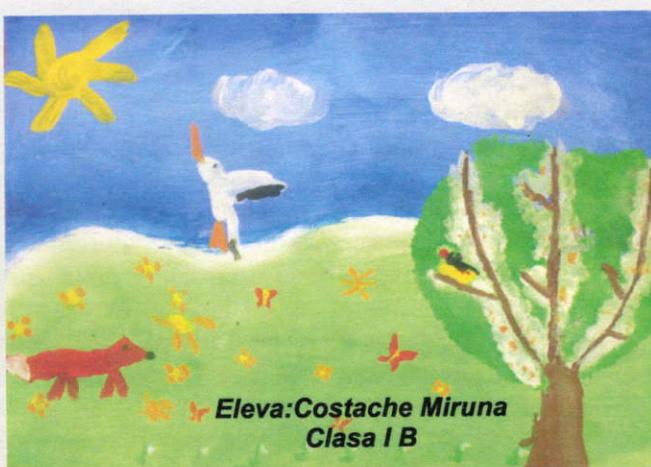
Pic, pic, pic,
Plouă câte-un pic.
Fulgeră și tună,

Ploaia este bună.
Iese curcubeul
Și se luminează cerul.

Elevă: Constantin Timeea
Clasa I B

Ploaia

Bine ai venit, primăvară!

Norii-s negri, albi și gri,
Mieii zburdă pe câmpii.
Iarba-n codru a-nverzit,
Florile au înflorit.

Se adună mic cu mare
La serbarea de urare:
Primăvară, ai sosit,
Îți urăm bine-ai venit!

**Elevă: Gheorghe Nayen
Clasa I B**

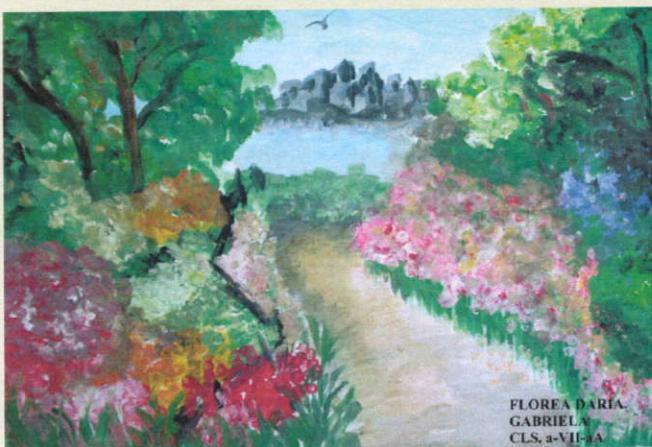
Primăvara

Iarna a trecut,
Primăvara a apărut.
Fulgii de nea se topesc
Când razele de soare încălzesc.
Florile-nfloresc
Când oamenii zâmbesc.

**Elev: Stan Andrei
Clasa I B**

Prima zi de primăvară

În sfârșit a sosit și primăvara! Azi e 1 Martie și ziua e superbă. Din azuriul cerului, Soarele își trimite săgețile aurii ce mângâie cu sfială întreg pământul. Nicu nu știu cu ce să-mi încep ziua...

Pentru început o să mă întâlnesc cu prietenii în parc. Glasurile cristaline și vesele se aud de la intrarea pe alei, semn că prietenii au ajuns înaintea mea. Bucuria este mare și un sentiment de fericire îmi umple sufletul. Păsărelele gureșe ne țineau parcă isonul, zburând cu câte

un păi în cioc și ciripind încântate că au cui să arate că-și pregătesc cuibul. Urmăream uimiți totul: colțul firav al ierbii, mugurii firavi ai copacilor, primele buburuze care și prezintă hainuța plină de picouri.

Am început jocul. Unii alergau, alții jucau şotronul sau coarda, jocuri cu mingea, chiar ne-am suit și-n tobogane... ce mai? Agitație și veselie mare. În toiul distracției, tot sărind într-un picior, am întâlnit niște albinuțe ce ne priveau cu ochișorii lor ca boabele de mac oarecum uimite. Ne-am imaginat că se întrebă cum de pierdem timpul alergând fără rost de colo - colo când ele nu-și văd capul de treabă? Am fi vrut să le spunem că muncim și noi, însă acum sărbătoream cu bucurie sosirea anotimpului ce reduce viața peste tot locul, dar nu aveau timp să stea la povești cu noi, aşa că ne-am reluat jocul, iar ele activitatea.

Am uitat să vă spun că am primit, dar am și oferit simbolul acestui minunat anotimp – mărțișorul. Frumoasă zi! Cum să nu vă împărtășesc și vouă trăirile și clipele de bucurie simțite în această primă zi de primăvară?

**Eleva: Sturzoiu Maria Filofteia
Clasa a IV-a A**

Emoții

Familia reprezintă, fără doar și poate cel mai important lucru pentru fiecare dintre noi. Aceasta ne educă, ne sfătuiește și ne este aproape în cele mai grele momente. Trăim primele clipe din viață alături de familie, ne trăim bucuriile, dar și momentele triste și zâmbim atunci când este cazul. Familia ne este aproape oricât de departe am fi și ne deschide drumul spre tainele școlii, un ținut pe care de-abia începem să îl explorăm și care ne va aduce numeroase surpize.

Școala...un cuvânt scurt, dar cu o însemnatate atât de mare. Școala reprezintă calea către cunoaștere, locul unde ne dezvoltăm ca persoane și unde socializăm cu cei din jur. Prima impresie pare destul de încântătoare: o clădire mare, impunătoare, cu multe ferestre și un nume reverențios: „Școala Gimnazială Nr.3 Slobozia”. Odată ce călcăm pragul acestei instituții știm că viața ni se va schimba radical. Clase mari, încăpătoare, cu multe bănci lustruite și la fel de înalte ca și noi...scaune moi care aşteaptă să fie testate de noii elevi, afișe cu mult scris care ni se par înfricoșătoare și un panou care parcă ne face cu ochiul. Are un nume frumos care mereu m-a atras „Olimpicii Naționali” și încă din clasa I mi-am promis că voi face tot ce-mi stă în putință să ajung pe acel panou.

La început, primii patru ani de școală ni-i petrecem alături de doamna învățătoare. Colegi noi, clasă nouă, totul este nou și neașteptat. Suntem nevoiți să legăm prietenii pentru a ne putea integra cât mai bine și pentru a ne dezvolta spiritul ludic pe care îl putem exploata în pauze, alături de noii colegi care ne vor fi aproape în următorii opt ani de zile. Atât de mici, atât de firavi și atât de inocenți într-o școală aşa mare...ghiozdanul atât

de greu în spate și responsabilitățile atât de multe în comparație cu vremea pe când eram la grădiniță...o schimbare totală. În acești patru ani, ideile, concepțiile și vizuinile ni se schimbă și ajungem să avem din ce în ce mai multe țeluri pentru care ne vom strădui enorm. Creștem, avansăm și ajungem la un alt stadiu: gimnaziul.

„Gimnaziul” un nume lung, cu litere grele în spatele cărora se află cea mai frumoasă perioadă a vieții. Clasa a V-a...cei mai mici dintre cei ce învață după-amiază. Ne simțim atât de stingheri printre toți copiii mari și nu facem decât să sperăm că vom ajunge și noi așa. Îngerul păzitor și totodată cel care veghează asupra întregii clase este dirigintele. Acesta are rolul de a ne ține cât mai uniti și de a ne îndruma să facem alegerile corecte, însă marea schimbare vine în momentul în care avem un profesor diferit la fiecare materie. Fiecare intr-o manieră proprie încearcă să ne cunoască puțin și să facă ora cât mai plăcută. Profesorii sunt mentorii noștri: ne călăuzesc și ne arată fiecare dintre dânsii cunoștințe secrete despre diferite domenii pe care le studiem. Cu toții ne dorim să progresăm și să facem din fiecare oră o plăcere. Trebuie să știm că venim la școală pentru noi, pentru a ne dezvolta capacitatele și pentru a ne forma un scop în viață.

Emoție? Nu! Înălțare. Putere. Încredere. Fericire.

Emoția e o mare de trăiri într-un corp atât de limitat. În amintiri, am bazele. În suflet, am trăirile. În viitor am atâtea speranțe, dar mereu cu mine am emoțiile și tainele școlii.

Școala mi le-a adus pe toate la un loc!

**Eleva: Costea Andreea
Clasa a VII-a B**

Societatea informatizată

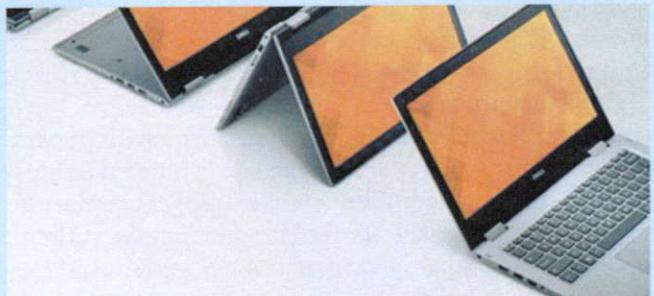
Dezvoltarea tehnologiei a schimbat definitiv toate aspectele vieții omului. A făcut imposibil să pară posibil, a dat ființei umane puteri considerate altădată magice. Se schimbă total și modul de a comunica. Dacă odinioară scrisorile ajungeau în zile sau săptămâni, astăzi orice mesaj ajunge instant la destinatar.

Comunicarea informatizată aduce totul în prezent. Scrisoarea de altădată genera efecte abia peste zile sau săptămâni. Sentimentele se nasc și se consumă în timp real. Suntem conectați la sentimentele tuturor cunoșcuților. Putem oricând să ne facem noi prieteni pe facebook, putem să dăm like la ceea ce ne place. Orice greșeala se comite, se află numaidecât. Odată ce ai greșit, nu mai ai unde fugi. Internetul te detectează, propriul telefon îți trădează locația și toți cei interesați pot să-și spună părerea. Adolescentii de astăzi sunt sensibili la părerea celorlalți, sunt foarte expuși, judecați de o

societate superficială, care îi urmărește și în momente de intimitate. Este tare greu să fii tu, să respangi cutumele sociale, atunci când știi că lumea stă cu ochii ațintiți asupra ta.

Comunicația informatizată a schimbat foarte mult lumea. A spulberat misterul despre care Blaga credea că trebuie să rămână neîntinat.

**VINTILA IULIAN SEBASTIAN,
clasa a VII-a B**

Vis de primăvară

M-am trezit și priveam pe fereastră. Era o zi splendidă.
M-am uitat săgalnic la cățelul meu, Peniță, și i-am zis:

- Este o zi superbă! Ce-ar fi să profităm de această oportunitate și să plecăm la plimbare?

M-am îmbrăcat, l-am luat pe Peniță și am plecat să explorăm împrejurimile. Nu mai fusesem cam de mult și ...taare mi-era dor să admir priveliștea. Totul în jur fremăta. Păsările gureșe ciripeau și zburau de colo-colo căutând ceva anume parcă, gândăcei gătiți în fracuri roșii mișunau printre firisoarele fragede de iarba căutând căldura, din loc în loc florile împrăștiau culori atrăgătoare -alb, galben sau violet.... Priveam și nu ne mai săturam să admirăm. Am alergat cu Peniță pe alei și-mi venea să strig de bucurie. Am slobozit un chiot, iar Peniță a început să latre și să alerge în jurul meu, neștiind ce se întâmplă, dar bucuros și el de fericirea mea.

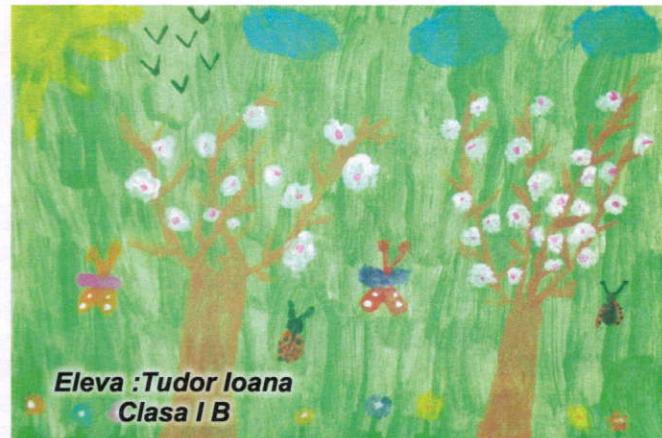
În toiul veseliei am zărit în capătul aleii ceva sclipitor. Eram atrasă de acea sclipire așa că m-am apropiat și am intrat după perdeauna unor crengi de sălcii pletoase. Am descoperit un tărâmul uimitor: totul era plin de viață, copaci erau deja înfloriți, un câmp de lalele multicolore se întindea în față și mii de zânuțe zburau dintr-o parte în alta. Eram profund uimită și îl privesc pe Peniță să-mi confirme el că ceea ce văd este real, dar el era ocupat să alerge după minunații fluturi. Ceva totuși parcă nu se potrivea cu această lume de basm.

Mi-am dat seama ce...! Era tristețea zânuțelor. Am încercat să intru în vorbă cu ele ca să aflu pricina tristeții, dar m-am lovit de tăcere. În cele din urmă, o zânuță mi-a săptotit:

- Suntem triste, deoarece Primăvara ne-a învins.

- Ce vrei să spui?

- Vezi tu... mama noastră, Iarna, s-a luptat cu Primăvara și a pierdut, dar lupta ne-a slăbit și nu mai avem putere să

plecăm acasă, în Regatul de gheăță, și suntem tare obosite și, cu fiecare clipă care trece, noi devenim mai rele și... asta nu ne place!

- Crezi că vă pot ajuta cu ceva?

- Nu știu cu ce ne-ai putea ajuta, noi avem nevoie de energie.

Auzind aceste lucruri, mi-am dat seama imediat ce trebuie să fac ca să le ajut. Aveau nevoie de vitamine pe care le oferea chiar Primăvara. Am cules fire proaspete de urzică, leurdă și alte ierburi, le-am pregătit împreună și Iarna cu zânuțele au avut energie suficientă să se poată îndrepta spre tărâmul de gheăță, nu înainte de a-mi mulțumi și a-mi promite o iarnă bogată în zăpadă și jocuri pentru anul viitor. Mi-au dăruit și un lănțisor care-mi permitea să le vizitez când doresc. Eram tare bucuroasă că le-am ajutat pentru că oricât mi-ar plăcea blândețea și căldura Primăverii, îndrăgesc nespus și Iarna.

Deodată, un tărâit enervant se auzi; era alarma mea de dimineață. Atunci mi-am dat seama că totul a fost un vis. Un vis tare plăcut!

**Eleva: Neculae Mara
Clasa a IV-a A**

PRIETENIA FLORILOR

În natură care ne încjoară sunt multe flori.

Într-o zi, o lealea s-a întâlnit cu o narcisă și a întrebat-o:

- Narciso, știi unde e zambila?

- Nu, credeam că tu știi!

Cele două amice se uitări cu curiozitate una la alta.

- Acum ce o să ne facem? întrebă speriată lealeaua.

Clasa a III-a B

- Cu cine o să ne mai jucăm?

Apare o pisică care arată cu gheruța spre un copac. Din acesta a ieșit o vrabiuță cu un pergament mare în cioc. L-a adus în brațele lealelei. Ea a deschis pergamentul.

- Este o hartă! exclamă ea.

- Poate e harta spre locul unde se află zambila, spune narcisa.

- Atunci, să mergem!

Au mers până când au dat de un pârâu în care nu te puteai uita, căci lumina din el era orbitoare. Din pârâu a ieșit un stol de păsări care au facut un cuib imens. Florile se urcară în cuib și au trecut pârâul. Au ajuns într-un codru, în care era un pom cu mere de aur și cu mere de argint. În el era agățată chiar zambila, iar deasupra ei era un păianjen urias. Păianjenul era gata să-l înțepă pe zambilă, dar nu reuși pentru că lealeaua a luat niște crengi. A făcut un lasou și l-a prins pe păianjen, iar narcisa a luat mere de aur și l-a lovit.

Si aşa, florile au salvat-o pe zambilă.

**Eleva Tomescu Karina
Clasa I B**

PRIETENI LA ÎNTÂMPLARE

(CONTINUARE DIN NUMĂRUL TRECUT)

Lucrare premiată la Concursul Național de Literatură și jurnalism sportiv

Un condei numit Fair-Play, ediția a XVI-a

Ieși în lumina vagă ce pâlpâia tremurând obiectul rămas în marea de verde ca piesă de muzeu. Nu arăta bine deloc, semăna cu o fantasmă, cu o închipuire vagă ce se pierde încet în întuneric. Înainta cu greu, mișcându-se precum leneșul soare spre apus, iar suspinele-i semănu cu niște clinchete suave de clopoțel. Era acoperit de un strat din cea mai fină pudră a pământului. Vorbea în mii de șoapte ce se înțelegeau cu greu în pustiul acela. Era cuprins de un sentiment puternic de melancolie, simțea cum în el arde un foc nemernic, ce nu se stinge ușor. Se gândeau la fiecare clipă petrecută alături de acei omuleți, se gândeau dacă îi va mai vedea vreodată în această viață bună de nimic, a unui vis pierdut printre rânduri. Nu știa ce să facă, nu știa ce să zică. Avea atâtea idei, dar totodată atât de puține!

Oare noaptea îl intimida, oare mica buruană... Nici el nu știa, dar un lucru era sigur. Nu își dorea să rămână singur. Atunci când oamenii se jucau pe teren nu era niciodată singur, ba era aruncat sus în aer, ba făcea scurte călătorii prin covorul mișcător, era centrul universului lor, se ducea de la unul la celălalt spre încântarea tuturor. Cel mai mult și mai mult îi plăcea să se bucure de bucuria lor, să fie alături de ei împărtășind un sentiment unic, de prietenie. Pe teren toți erau prieni și își purtau o prietenie ce, după părerea lui, nu poate fi transpusă în cuvinte, nu poate fi înlocuită cu nimic din toate marile averi ale acestei lumi: iubirea de coechipier. Această iubire este foarte diferită de celelalte sentimente și nu poate fi comparată cu nicio altă emoție. Să ai aceleași trăiri și senzații, să fii fericit pentru aceleași mari sau mici realizări, indiferent de echipă pentru care joci, definește iubirea de coechipier. Dacă o echipă nu este unită și nu luptă pentru atingerea aceluiasi obiectiv înseamnă că dă dovadă de slabiciune și nu încearcă decât să facă mișcare într-un mod haotic.

Ei bine, micul obiect neidentificat încă îi era dor de omuleții lui care alcătuiau o adevărată echipă și erau ca frații până când... și aici gândurile lui se opreau. Era capătul de linie, unde sunetul doinei greierilor se aude mai strident. Atunci lacrimile au început să-i curgă șiroaie. Micuța plantă sălbatică nu zicea nimic. Zăcea încremenită uitându-se pur și simplu la cer. Era în lumea ei, o lume în care miracolele încă își mai permiteau să reziste.

- Crezi că oamenii vor reveni, crezi că nu au uitat de mine?

Clipa de visare, în care totul era frumos se terminase.

- Nu știu, mie nu îmi rămâne decât să sper. Cine nu mai are speranțe este pierdut!

- Tu ai vreo idee despre cum am putea să îi aducem înapoi?

- Aș vrea eu, dar, din păcate, capul meu este la fel de gol precum un cer senin.

- Îmi lipsesc nespus. Aș da orice pentru a-i mai vedea măcar o dată jucând, fiind uniți, formând echipă ideală, pe care toți o visăm. Dar nu cred că acest lucru se va mai repeta. Of... de ce am mâinile legate... de ce nu putem face nimic? Suntem chiar atât de neputincioși?

- Din păcate da... încătușați de nemiloasa soartă, răniți de propriul vis și umiliți de propria viață. Nu cred că tu ai mai

trăit acest sentiment până acum, dar este cumplit, te bântuie în fiecare seară. Eu, însă, am trăit mereu cu sentimentul că sunt incapabil să schimb lumea, să că nu mi-a rămas decât să mă bucur de ceea ce văd în jur. Când vedeam micii monștri, aşa cum îi numim noi, plantele, intrând pe stadion, parcă mă eliberam pentru câteva secunde de sentimentul de inutilitate și mușcam din fericirea lor. Emoția era mai puternică decât lipsa importanței mele aș că totul dispărea, era șters cu un burete imaginär, deoarece luam parte la ceva mare, la un eveniment unic ce îți dă încredere că lumea poate fi bună și frumoasă. Îți vine să crezi sau nu, competițiile îmi dădeau putere să mă ridic din conul meu de umbră și să ies la lumina soarelui etern.

- Mică plângătură, care este numele tău?

- Am considerat că sunt atât de puțin importantă în acest teren încât nici nu am nevoie de un nume!

- Cu asta nu pot fi de acord. Un lucru știu cert, un lucru învățat de la omuleții mei: oricine pe lumea asta are rolul lui, indiferent cât de mic sau mare ar fi. Cu ajutorul lucrurilor mici poți ajunge să construiești structuri solide și mari. Este ca-n sport. Dacă nu aş fi eu, un obiect nesemnificativ în aparență, un meci nu ar fi posibil. Ei m-au făcut să am încredere în mine, explicându-mi că și eu sunt la fel de importantă ca și ei, ca într-un lanț trofic. În mine dau cu piciorul, eu mă duc spre poartă și dau gol. Mereu se comportau astfel, până când...

- Până când sportul s-a schimbat, când ultimele fărâme de toleranță și armonie au dispărut, iar omuleții mei dragi au devenit monștri despre care vorbeai mai devreme. Au fost secerăți de vicii mai puternice decât voința lor: vorbitul urât, lipsa de respect sau toleranță. Probabil că, dacă-i mai vedem, nu-i mai recunoaștem. Au lăsat de izbeliște acest stadion uitat de lume și subjugat de natură. Ne-au abandonat, descotorosindu-se totodată și de Fair-play, care este cea mai frumoasă trăire, ce ascunde cele mai frumoase și nobile gesturi.

Aceste ultime gânduri au fost sursa de inspirație pentru marea schimbare ce avea să o pună la cale micul obiect neidentificat.

- Am o idee! Știu ce putem face pentru a reînvia atmosfera de altădată de pe acest stadion uitat de lume!

- Te ascult și... Nici nu termină ce avea de spus, că fu întreruptă.

- Pot să mă târasc până la grădinariul care trece zilnic pe lângă mine fără a băga de seamă și să mă fac remarcată de această dată.

Buruiana s-a îngăbenit la față la auzul acestei idei, dar a fost întru totul de acord cu planul pentru binele echipei și aducerea oamenilor din nou pe stadion.

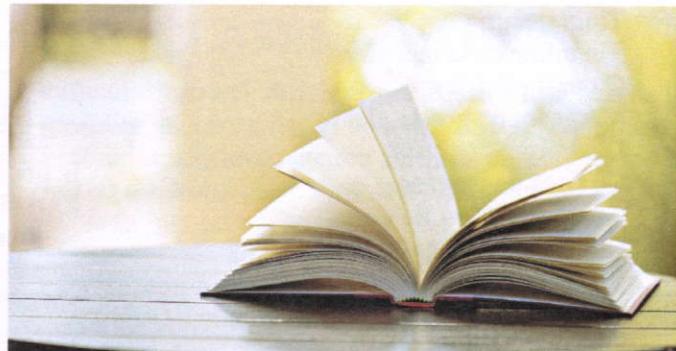
Fair-playul este una dintre puținele materii prime care ne alcătuiește caracterul. Fiecare dintre noi poate să aibă această esență, poate crea cea mai frumoasă artă dintre toate, în care și cei mai puțin talentați pot deveni artiști, sportul. Sportul este un element esențial, precum aerul, deoarece, dacă nu am practică sport, o parte din sufletul nostru ar dispărea.

Filipache Maria
Clasa a VI-a B

Cartea nu este doar un obiect, ci un izvor de lucruri minunate. Atunci când răsfoiesc paginile unei cărți, îmi imaginez faptul că fiecare pagina are povestea și rolul ei, dar ea mai are și o ușă spre o lume magică. Dintr-o carte putem învăța cum să ne comportăm în viața de zi cu zi, aflăm lucruri noi despre univers și natură, dar mai ales ne îmbogățim vocabularul. De aici și proverbul „Ai carte, ai parte”. Copiii cărora le place să citească au mai multă creativitate, imaginație și înțelepciune.

Cartea ne învață lucruri bune, ne îndeamnă să ne aflăm noi sentimente. Cartea este un cufăr cu lucruri

valoroase. Noi putem deschide acest cufăr doar cu o cheie, și anume dragostea pentru a citi.

*Comardici Alina,
Cls. a V-a C*

Promotia 2013-2017

DE CE VREAU SĂ...RĂMÂN?

*Eram mic, cu teamă-n suflet,
Când în dânsa am pășit,
Azi o zic cu mult răsunet:
Școală dragă, te-am iubit!*

O multitudine de senzații, sentimente și fiori am îmbrățișat cu multă frică, iar după ce le-am gustat pe fiecare, m-am îndrăgostit de băncile toate, de praful de cretă și de multitudinea de informații care te acaparează.

Oamenii de care mă temeam, cu severitate, indulgență și iubire părintească nu ne-au dezvăluit doar tainele diferitelor materii, ci și adevărate învățături pentru viață. Profesorii, îngeri ce pe sub unghii au praf

de cretă, ne-au dat tot ce aveau mai bun pentru a ne definitiva sau, măcar, pentru a contribui la caractere puternice, dar sensibile. Foamea de informații, iubirea pentru cunoaștere și dorința de a avea un viitor mai bun ne-au arătat că, învățând și ajutându-i pe ceilalți, devenim oameni mai buni.

Eu cred că aceasta e menirea școlii și de aceea vreau să rămân aici, iar, dacă nu voi putea, o parte din sufletul meu va rămâne!

*Elev Cange Cosmin
Clasa a VIII-a A*

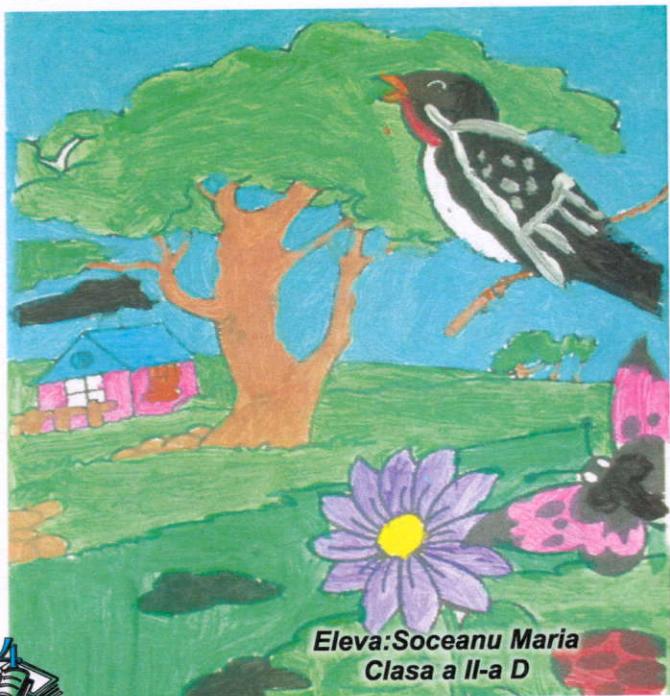

Timp trecut,
În minte ca la început,
Cu pași mici și grei,
Mergeam pe aceste alei
Din curte.
Cu frică de interior
Am ajuns să-mi fie dor
De lucrări și de colegi,
Sau chiar de profesori.
Acum realizez că trebuie să alegi
Să te gândești de mii de ori,
O notă mare și nimic în cap
Sau o notă mică și mult de învățat.
Am trăit opt ani aici,
Plin de fiori și de frici.
Acum, i-am terminat,
Să plec, ar fi păcat...
Căci...m-am acomodat.

*Elevii: Cuzeli Robert, Gheorghe Costin,
Petcovici Eduard
Clasa a VIII-a A*

Cei opt ani petrecuți în școală au fost cei mai frumoși. În această perioadă, m-am maturizat, am învățat lucruri noi, mi-am făcut prieteni și m-am bucurat pe deplin. Acești ani o să-mi rămână întipăriți în minte, împreună cu chipurile profesorilor și cu glasurile acestora care m-au îndrumat spre bine, învățându-mă tot ce ștui acum. Intensitatea cu care am trăit acești opt ani este inexplicabilă și sunt mândră că am ales această școală, cu toții acești profesori minunați cărora le mulțumesc din suflet pentru educația oferită!

*Eleva Boștină Alexandra
Clasa a VIII-a A*

Anii de gimnaziu

Incep prin a spune un mare MULTUMESC!. Mulțumesc profesorilor pentru toate lucrurile importante pe care mi le-au transmis. Mulțumesc colegilor care au fost aproape de mine în fiecare moment și care m-au susținut în toate și au ajuns să-mi fie o două familie. O familie mare care se numește 8A.

Foarte mult mă roade curiozitatea de a experimenta viitoarea mea casă, de a experimenta termenul de NOU. Amintirile care mă vor urmări toată viața, profesorii care m-au învățat lucruri ce mă vor ajuta pe viitor, colegii cu care mi-am petrecut majoritatea timpului, unde s-au legat prietenii care nu se vor încheia nicicând, toate îmi vor lipsi. Toate obrăznicile pe care le făceam, de la bătăile cu cornuri și cretă, la spartul geamurilor, de la certurile lungi, la împăcările frumoase, de la frica unei note proaste, la bucuria unei note bune. Această școală face parte din sufletul meu și aş dori să rămân copil și aceste momente să se repete la nesfârșit, dar, din păcate, această etapă din viața mea se încheie.

Deși voi lăsa în urmă toate aceste lucruri, mereu mă voi întoarce la a două mea casă, Școala Gimnazială Nr. 3.

*Eleva Năstase Crina
Clasa a VIII-a A*

8 ani... mulți ar spune că e o perioadă lungă de timp, însă mie nu mi s-a părut atât de mult, precum am auzit.

În urmă cu opt ani nu mi-am imaginat că îmi va fi aşa de greu să mă despart de această școală în care fiecare dintre noi a intrat cu emoții, în care am crescut împreună, în care am învățat o mulțime de lucruri noi și în care am cunoscut persoane minunate, profesori și elevi. Nu mi-am imaginat, de asemenea, că într-o clasă cu, în final, 21 de copii, îmi voi găsi a două familie, un al doilea loc preferat. Împreună cu colegii mei am trăit ani plini cu bucurie, fericire, dar chiar și cu tristețe. Alături de ei am trăit tristețea pierderii unui prieten, dar și bucuria pe care o împăcare a provocat-o. Împreună am descoperit tristețea luând note mici, dar și bucuria pe care un 10, care îți salvează media, o face. Am râs împreună, dar am și plâns...

Toate cuvintele de laudă și admirație le aduc doamnei diriginte, care a fost alături de noi patru ani, ne-a susținut și ne-a adus în fața acestui examen pregătiți să-l înfruntăm. Nu mai prejos domnului învățător îi datorăm toată aprecierea și toate mulțumirile, fără de dumnealui cititul, scrisul, calculele ar fi rămas niște mistere în continuare.

Toate amintirile din acești opt ani îmi umplu ochii de lacrimi și, cu siguranță, nu vor fi uitate vreodată.

*Eleva Stanciu Andreea
Clasa a VIII-a A*

GÂNDURI LA SFÂRȘITUL CLASEI A VIII-A

Au trecut deja opt ani de școală, opt ani din clepsidra vieții. Urmează să se încheie o perioadă frumoasă din viața mea, poate cea mai frumoasă, perioadă în care am crescut alături de colegii mei, am râs, dar m-am și întristat cu ei, perioadă în care, sper eu, m-am maturizat.

În acești opt ani, am învățat că lumea aşteaptă ceva de mine... Poate uneori nu am reușit să mă ridic la înălțimea aşteptărilor, dar voi încerca în viitor să demonstreze că pot depăși momentele de timiditate și să mă îndrept pe calea succesului.

Fiecare profesor a devenit într-un fel nemuritor, contribuind la nașterea unui surâs pe chipul fiecărui dintre noi. Mulțumesc tuturor profesorilor care au înțeles că, pe lângă școală, pot face și tenis, care au înțeles că viața de sportiv cere sacrificii și care nu m-au privit aşa cum sunt, uneori, priviți sportivi. Mulțumesc din tot

sufletul, doamnei diriginte pentru că nu a confundat greșelile cu eșecurile, ci le-a considerat căi pentru a învăța. Îi mulțumesc pentru sprijinul oferit, pentru că a înțeles și a trecut peste absențele mele, pentru că a reușit să mă ambiționeze și mi-a iertat orice scăpare.

Iar colegilor mei, le spun atât: este atât de subțire firul care desparte eșecul de reușită!

Să nu vă sperie niciodată insuccesul. El este o altă față a victoriei. Important este să vă alegeti o cale pe care să mergeți, oricare ar fi aceasta, apoi să-i urmați cursul! Să vă fixați un tel și să vă străduiți să fiți mai buni pe zi ce trece, până când visul va deveni realitate!

*Elev Andreeșcu Ștefan
Clasa a VIII-a A*

Cei mai frumoși ani de până acum...

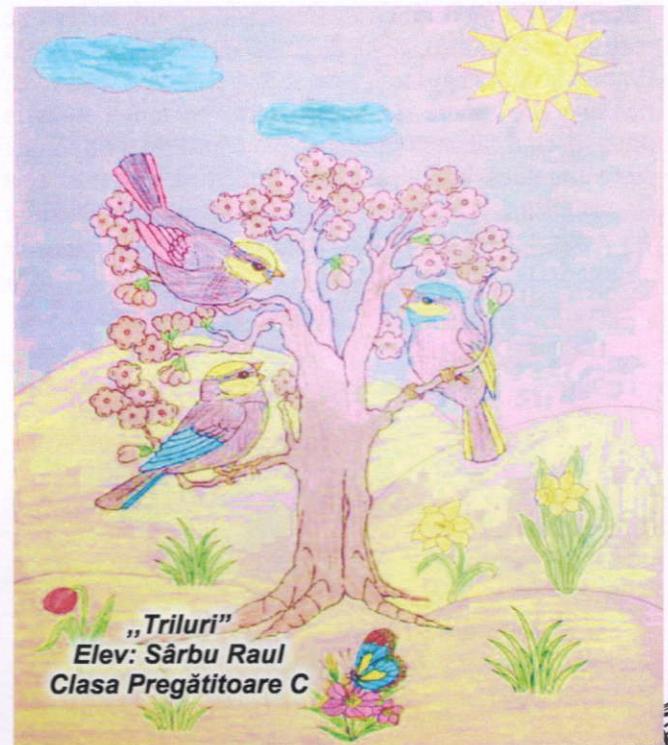
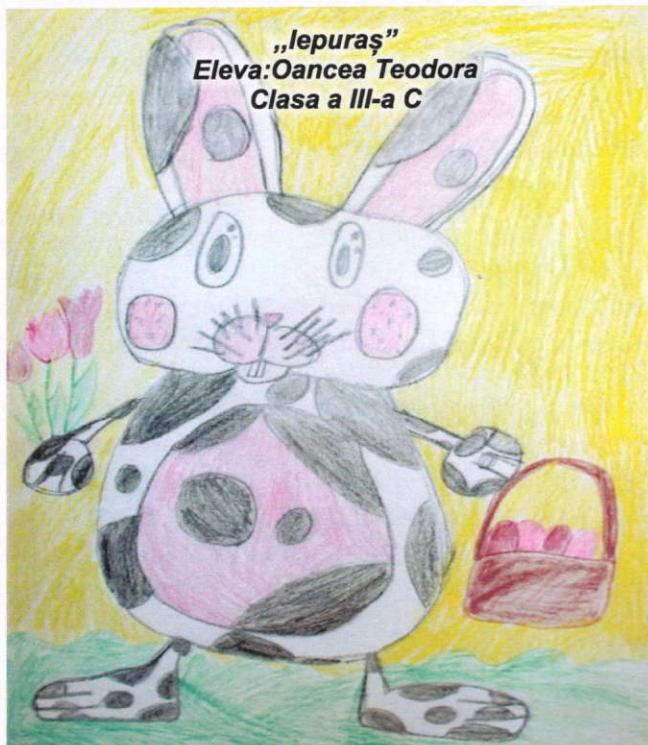
Tristețea pentru clipa despărțirii se apropie cu pași repezi, dar și curiozitatea pentru locurile, oamenii și lucrurile noi care vor veni în viața noastră.

Cei opt ani petrecuți în gimnaziu au fost, cu siguranță, ce mai frumoși de până acum. Am legat prietenii, am cunoscut persoane noi și m-am pregătit pentru viață. Le mulțumesc domnilor profesori, care ne-au ajutat să călătorim în lumea cunoașterii, dar care ne-au oferit și lecții de viață foarte importante, lecții pe care nu le voi uita niciodată. Voi purta mereu în suflet imaginea domnului învățător și vorbele doamnei diriginte. Îmi amintesc sfârșitul clasei a IV-a când, cu lacrimi în ochi,

citeam scrisoarea de adio. Le mulțumesc colegilor pentru toate momentele frumoase și amuzante, le mulțumesc pentru amintirile pe care le-am creat împreună. Am început prieteni și terminăm prieteni. Dăinuie în mine speranța că ne vom revedea și că ne vom aminti de acești ani.

Cu respect pentru tot efortul depus pentru noi, care ne duce către un nou început. Cu sinceritate, îmi pare rău că s-a terminat, dar privesc partea pozitivă: acum sunt mai matură, mai responsabilă și mai inteligentă.

*Eleva Vasilca Alexandra
Clasa a VIII-a A*

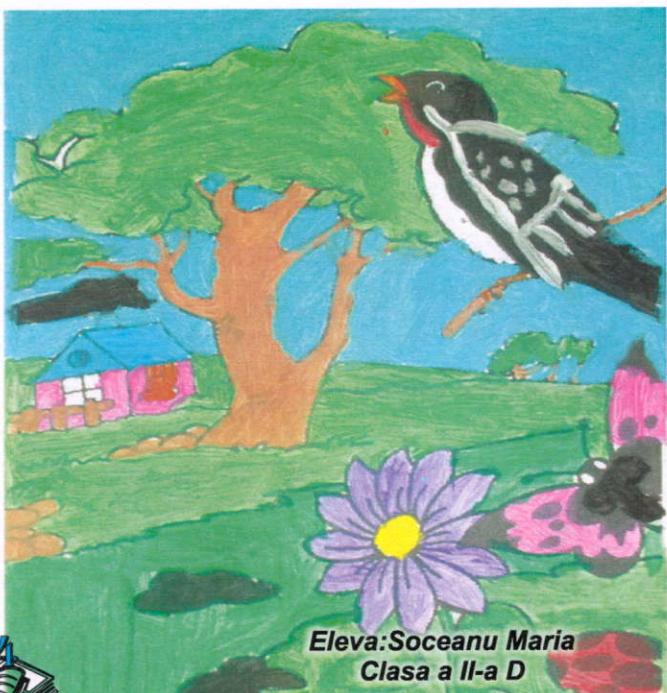

Timp trecut,
În minte ca la început,
Cu pași mici și grei,
Mergeam pe aceste alei
Din curte.
Cu frică de interior
Am ajuns să-mi fie dor
De lucrări și de colegi,
Sau chiar de profesori.
Acum realizez că trebuie să alegi
Să te gândești de mii de ori,
O notă mare și nimic în cap
Sau o notă mică și mult de învățat.
Am trăit opt ani aici,
Plin de fiori și de frici.
Acum, i-am terminat,
Să plec, ar fi păcat...
Căci...m-am acomodat.

Elevii: Cuzeli Robert, Gheorghe Costin,
Petcovici Eduard
Clasa a VIII-a A

Cei opt ani petrecuți în școală au fost cei mai frumoși. În această perioadă, m-am maturizat, am învățat lucruri noi, mi-am făcut prieteni și m-am bucurat pe deplin. Acești ani o să-mi rămână întipăriți în minte, împreună cu chipurile profesorilor și cu glasurile acestora care m-au îndrumat spre bine, învățându-mă tot ce știu acum. Intensitatea cu care am trăit acești opt ani este inexplicabilă și sunt mândră că am ales această școală, cu toții acești profesori minunați cărora le mulțumesc din suflet pentru educația oferită!

Eleva Boștină Alexandra
Clasa a VIII-a A

Anii de gimnaziu

Incep prin a spune un mare MULTUMESC!. Mulțumesc profesorilor pentru toate lucrurile importante pe care mi le-au transmis. Mulțumesc colegilor care au fost aproape de mine în fiecare moment și care m-au susținut în toate și au ajuns să-mi fie o a doua familie. O familie mare care se numește 8A.

Foarte mult mă roade curiozitatea de a experimenta viitoarea mea casă, de a experimenta termenul de NOU. Amintirile care mă vor urmări toată viața, profesorii care m-au învățat lucruri ce mă vor ajuta pe viitor, colegii cu care mi-am petrecut majoritatea timpului, unde s-au legat prietenii care nu se vor încheia nicicând, toate îmi vor lipsi. Toate obrăzniciile pe care le făceam, de la bătăile cu cornuri și cretă, la spartul geamurilor, de la certurile lungi, la împăcările frumoase, de la frica unei note proaste, la bucuria unei note bune. Această școală face parte din sufletul meu și aş dori să rămân copil și aceste momente să se repete la nesfârșit, dar, din păcate, această etapă din viața mea se încheie.

Deși voi lăsa în urmă toate lucrurile, mereu mă voi întoarce la doua mea casă, Școala Gimnazială Nr. 3.

Eleva Năstase Crina
Clasa a VIII-a A

8 ani... mulți ar spune că e o perioadă lungă de timp, însă mie nu mi s-a părut a fi atât de mult, precum am auzit.

În urmă cu opt ani nu mi-am imaginat că îmi va fi aşa de greu să mă despart de această școală în care fiecare dintre noi a intrat cu emoții, în care am crescut împreună, în care am învățat o mulțime de lucruri noi și în care am cunoscut persoane minunate, profesori și elevi. Nu mi-am imaginat, de asemenea, că într-o clasă cu, în final, 21 de copii, îmi voi găsi a doua familie, un al doilea loc preferat. Împreună cu colegii mei am trăit ani plini cu bucurie, fericire, dar chiar și cu tristețe. Alături de ei am trăit tristețea pierderii unui prieten, dar și bucuria pe care o împăcare a provocat-o. Împreună am descoperit tristețea luând note mici, dar și bucuria pe care un 10, care îți salvează media, o face. Am râs împreună, dar am și plâns...

Toate cuvintele de laudă și admirărie le aduc doamnei diriginte, care a fost alături de noi patru ani, ne-a susținut și ne-a adus în față acestui examen pregătiți să-l înfruntăm. Nu mai prejos domnului învățător îi datorăm toată aprecierea și toate mulțumirile, fără de dumnealui titlul, scrisul, calculele ar fi rămas niște mistere în continuare.

Toate amintirile din acești opt ani îmi umplu ochii de lacrimi și, cu siguranță, nu vor fi uitate vreodată.

Eleva Stanciu Andreea
Clasa a VIII-a A

GÂNDURI LA SFÂRȘITUL CLASEI A VIII-A

Au trecut deja opt ani de școală, opt ani din clepsidra vieții. Urmează să se încheie o perioadă frumoasă din viața mea, poate cea mai frumoasă, perioadă în care am crescut alături de colegii mei, am râs, dar m-am și întristat cu ei, perioadă în care, sper eu, m-am maturizat.

În acești opt ani, am învățat că lumea așteaptă ceva de mine... Poate uneori nu am reușit să mă ridic la înălțimea așteptărilor, dar voi încerca în viitor să demonstreze că pot depăși momentele de timiditate și să mă îndrept pe calea succesului.

Fiecare profesor a devenit într-un fel nemuritor, contribuind la nașterea unui surâs pe chipul fiecărui dintre noi. Mulțumesc tuturor profesorilor care au înțeles că, pe lângă școală, pot face și tenis, care au înțeles că viața de sportiv cere sacrificii și care nu m-au privit aşa cum sunt, uneori, priviți sportivi. Mulțumesc din tot

sufletul, doamnei diriginte pentru că nu a confundat greșelile cu eșecurile, ci le-a considerat căi pentru a învăța. Îi mulțumesc pentru sprijinul oferit, pentru că a înțeles și a trecut peste absențele mele, pentru că a reușit să mă ambiționeze și mi-a iertat orice scăpare.

Iar colegilor mei, le spun atât: este atât de subțire firul care desparte eșecul de reușită!

Să nu vă sperie niciodată insuccesul. El este o altă față a victoriei. Important este să vă alegeți o cale pe care să mergeți, oricare ar fi aceasta, apoi să-i urmați cursul! Să vă fixați un tel și să vă străduiți să fiți mai buni pe zi ce trece, până când visul va deveni realitate!

**Elev Andreeșcu Ștefan
Clasa a VIII-a A**

Cei mai frumoși ani de până acum...

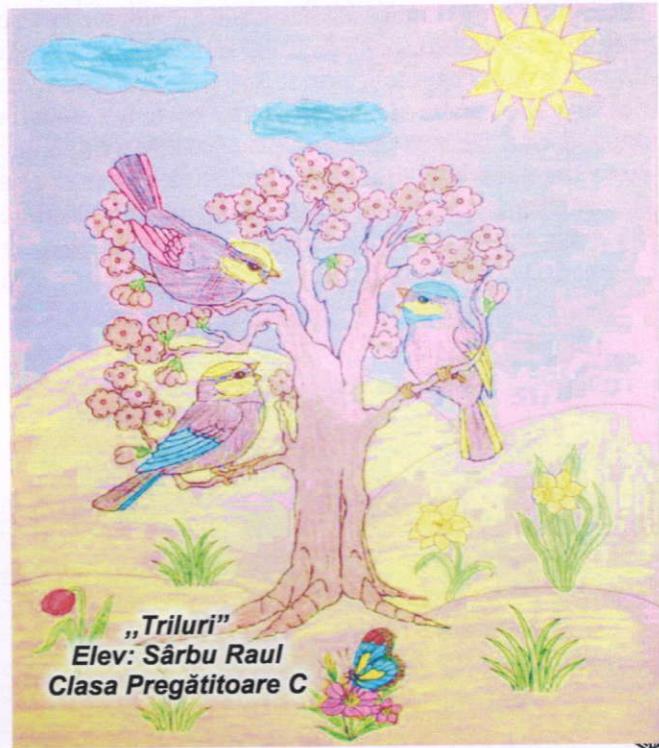
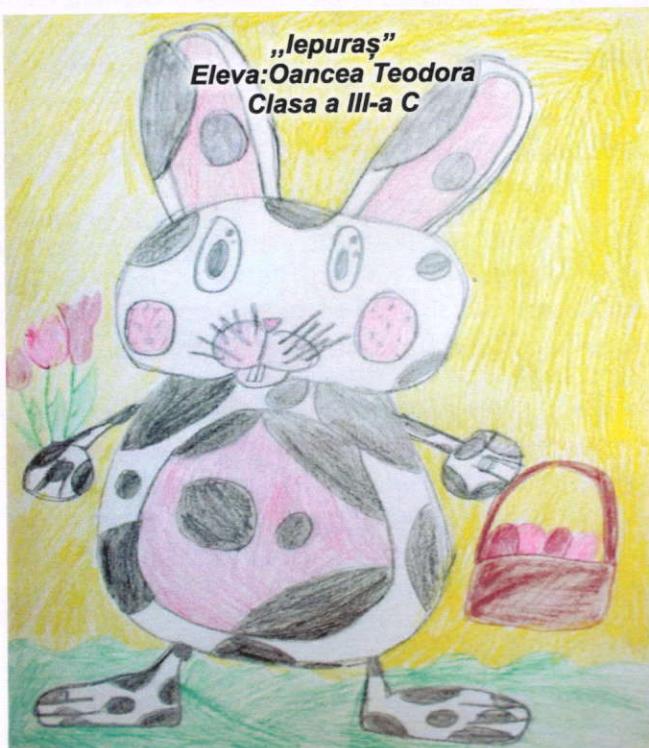
Tristețea pentru clipa despărțirii se apropie cu pași repezi, dar și curiozitatea pentru locurile, oamenii și lucrurile noi care vor veni în viața noastră.

Cei opt ani petrecuți în gimnaziu au fost, cu siguranță, ce mai frumoși de până acum. Am legat prietenii, am cunoscut persoane noi și m-am pregătit pentru viață. Le mulțumesc domnilor profesori, care ne-au ajutat să călătorim în lumea cunoașterii, dar care ne-au oferit și lecții de viață foarte importante, lecții pe care nu le voi uita niciodată. Voi purta mereu în suflet imaginea domnului învățător și vorbele doamnei diriginte. Îmi amintesc sfârșitul clasei a IV-a când, cu lacrimi în ochi,

citeam scrierea de adio. Le mulțumesc colegilor pentru toate momentele frumoase și amuzante, le mulțumesc pentru amintirile pe care le-am creat împreună. Am început prieteni și terminăm prieteni. Dăinuie în mine speranța că ne vom revedea și că ne vom aminti de acești ani.

Cu respect pentru tot efortul depus pentru noi, care ne duce către un nou început. Cu sinceritate, îmi pare rău că s-a terminat, dar privesc partea pozitivă: acum sunt mai matură, mai responsabilă și mai inteligentă.

**Eleva Vasilca Alexandra
Clasa a VIII-a A**

La final...

Acum, la final de clasa a VIII-a, încercând să fac o retrospectivă a vieții de școlar, îmi vine foarte greu să-mi adun gândurile. Simt prea multe lucruri pe care nu pot să le exprim pe cât aş vrea. Mă întreb: cum au zburat anii aşa de repede?

Una dintre prezențele deosebite care m-au marcat și care mi-au luminat drumul copilăriei este domnul învățător. Îmi amintesc și acum prima zi de școală când am pășit sfioasă alături de părinții mei și mama mi l-a prezentat pe domnul. Ne strânsese în jurul său asemenea unei cloști care își cheamă puișorii. Mă încerca un amalgam de sentimente: de la teama necunoscutului, la fericirea de a crește, de a învăța lucruri noi. Anii au trecut, am absolvit ciclul primar, apoi am făcut cunoștință cu o altă persoană dragă, doamna dirigintă care mi-a arătat calea spre maturizare cu suficientă sinceritate și tărzie sufletească pentru a mă ține pe drumul cel drept. Lucru dificil, ținând cont de zburălnicile, mai mult sau mai puțin amuzante, a avut grija și înțelegere, umor și căldură sufletească, ne-a largit vocabularul și ne-a îmbunătățit sintaxa, ne-a susținut în timida noastră încercare de a desluși tainele limbii române.

Nu voi uita niciun profesor care, cu delicatețe, ne-a cizelat și și-a pus amprenta asupra dezvoltării noastre ca oameni. Nu o vom uita pe doamna profesoară de matematică care, prin seriozitatea caracteristică, ne-a arătat că matematica nu este o necunoscută, așa cum credeam noi, ne-a apropiat mai mult de taina cifrelor, astfel încât să ne dorim a absolvii o clasă de liceu cu profil real. Nu o voi uita nici pe doamna directoare care, prin talentul de a ne implica în fiecare lecție interactivă pe care a desfășurat-o, ne-a făcut să înțelegem mai mult limbile străine. Un loc aparte în sufletul meu îl va avea doamna profesoară de istorie care, pe lângă materia predată, m-a făcut să descopăr plăcerea de a împărtăși cunoștințele mele și altor copii, fiind pusă în situația de a fi „profesor pentru o zi”. Îmi amintesc cu plăcere și de orele de religie, unde doamna profesoară ne ctea diverse pilde prin talentul caracteristic, făcându-mă să trec prin

toate acele sentimente prezентate. și în cadrul orelor de educație fizică, alături de blândul profesor, m-am simțit ca într-o familie. Eram tare mândră, când, în desfășurarea unui meci de handbal cu echipa clubului sportiv, domnul profesor mă susținea din tribună. Îmi amintesc cu drag de doamna profesoară de chimie care ne-a învățat cum să nu precipităm prea tare pentru a nu da naștere unei combustii spontane, de doamna profesoară de fizică cu care am învățat să nu fierbem sub presiune, doamna profesoară de biologie care ne-a învățat fascinanta lume înconjuratoră, doamna profesoară de geografie cu care am călătorit în jurul lumii. Mulțumim profesorilor de educație plastică, muzicală, educație tehnologică, fără de care nu am fi putut descoperi frumusețea și măreția artei, doamnei profesoare de cultură civică, pentru că ne-a învățat să ne cunoaștem drepturile și să le respectăm, dar și să devenim cetățeni responsabili ai acestei țări. Mi-ar plăcea să cred că, atunci când ne priviți, sunteți mândri de noi, pentru că reprezentăm, în mare parte, rodul muncii dumneavoastră.

Dragi colegi, am fost împreună opt ani. Am trecut prin teste și ascultări. S-au legat prietenii trainice, ne-am format amintiri împreună. Ne-am certat și ne-am împăcat, am râs și am plâns. Am învățat că, înainte de a crește ca oameni, trebuie să creștem ca suflete.

Acum, când se apropie momentul despărțirii, simt nevoia de a vă mulțumi pentru toate eforturile, toată energia și toată dragostea pe care le-ați dăruit. Noi vom păși în viață cu bucurii și cu mai puțină frică, întăriți și, poate, mai pregătiți pentru ce va urma, datorită faptului că v-am cunoscut din ce în ce mai bine, cu fiecare oră petrecută împreună.

Mulțumim și nu vă vom uita!

Dragi colegi, deschideți-vă aripile și zburăți spre necunoscut, lăsând greutățile în urmă! și viața de liceu poate fi minunată!

**Eleva Tăerel Bianca
Clasa a VIII-a A**

A VIII-A B FOREVER !

Ne aducem aminte cu nostalgie de prima zi de școală în care toți pășeau timizi în sala de clasă, nefiind conștienți de clipele frumoase de care urma să avem parte.

Încă din prima zi de școală, chipul bland al doamnei învățătoare ne-a dat siguranță. Astfel, sub atenta îndrumare a dumneaei, am parcurs tainele introductive ale învățăturii. După primii 4 ani, o nouă etapă a vieții noastre avea să înceapă: etapa gimnaziului. Despărțirea de doamna învățătoare care ne-a călăuzit pașii a fost grea, dar profesorii îngăduitori ne-au ajutat să ne acomodăm și, acum, suntem atașați de fiecare în parte. Clasa a V-a a însemnat, în mare parte, contactul cu emoțiile primelor teze, cu temperamentele diferite ale profesorilor și cu un colectiv nou. Timpul a trecut, dându-ne ocazia să împărtăşim atât clipele frumoase, cât și pe cele mai puțin frumoase. Indiferent că pe parcursul acestor ani ne-am despărțit de anumiți profesori, respectul pe care îl vom purta veșnic acestora este dovada răbdării și pasiunii cu care susțineau fiecare oră de curs. Ne dorim ca rezultatele examenului să fie încununate de succes, spre mândria profesorilor care ne-au instruit.

Dincolo de clasa a VIII-a B, se află o familie. În pofida neînțelegerilor minore, am înțeles că prietenia noastră valorează mai mult decât orgolile noastre. Doamna dirigintă a reușit să pună la baza clasei noastre unitatea, bunăvoița și susținerea reciprocă. Drept mărturie stau următoarele gânduri ale elevilor clasei a VIII-a B:

„Anii pe care i-am petrecut împreună în aceasta clasă au reprezentat cea mai frumoasă perioadă a vieții. Am format o adevărată familie. Îmi va fi dor de voi!“ - Bârzoï Bianca

„O să-mi lipsească foarte mult acest loc. Această școală. Profesorii care m-au învățat multe lucruri folositoare și cum să fim oameni, dar mai ales îmi va lipsi familia mea. Familia mea de 4 ani de zile, familia mea nebună care făcea fiecare zi unică.“ - Boboacă-Damian Alina

„O să-mi fie dor de voi! Vă pup și vă iubesc! Ați fost o parte importantă din viața mea!“ - Ciobanu Laurențiu

„Clasa noastră a fost foarte unită, eram ca frații. O să-mi fie dor de toți colegii mei, chiar dacă am stat cu voi doar 3 ani. Cu voi am petrecut clipe frumoase, dar și urâte. O să vă iubesc pe toți.“ - Culea Mihai

„Momentele petrecute alături de voi nu le voi uita niciodată. Am avut cei mai buni colegi și cei mai buni profesori. Ați fost ca o familie pentru mine în acești 4 ani. O să-mi fie dor de voi.“ - Dima Bianca

„Prima dată când am ajuns în această clasă a fost la vîrstă de 7 ani, când am început clasa întâi. Am format prietenii bune care au ținut până în acest moment. Acești ani au fost minunați și sunt fericit că am rămas la fel de uniți. După terminarea clasei a 8-a îmi va fi dor de momentele petrecute împreună și sper să țin legătura cu toți colegii.“ - Dima Robert

„De unii o să-mi fie dor și de unii nu prea...“ - Dorobanțu Alexandra

„Era mai bine dacă făceam Halloween-ul.“ - Ion Ianysa

„După acești 4 ani petrecuți împreună sper că nu ne vom uita unui pe alții, dar fiind alături de colegii mei, sper că niciunul din noi să nu uităm momentele petrecute împreună și ca fiecare în parte să ne amintim cu drag de acele momente speciale cu care am trecut și cu bune, și cu rele, dar rămânând uniți și trecând cu ușurință peste ele.“ - Năsturică Marcela

„O să-mi fie dor de voi.“ - Neicu Mihai

„Au fost 8 ani minunați petrecuți împreună, 8 ani în care am învățat să acceptăm defectele celor din jurul nostru și să le valorificăm atuurile. Am legat prietenii și am crescut într-un colectiv minunat, care a devenit, în scurt timp, o a doua familie care nu se va destrăma prea curând! O să-mi fie dor de voi!“ - Nistor Larisa

„Finalul clasei a 8-a este doar finalul unei etape din viața unui ele v. Un simplu „mulțumesc” nu este de ajuns pentru toate momentele frumoase pe care le-am împărtășit în oții acești 4 ani, iar în continuare,

dragi colegi, vă urez să urmați ceea ce vă face pe voi fericiti! ” - Popescu Ionel

„Au fost 8 ani minunați petrecuți în această școală. Opt ani în care am greșit și am învățat din greșelile mele. Opt ani petrecuți cu profesorii și colegii care mi-au devenit familie. Am crescut și am evoluat sub îndrumarea profesorilor, iar acum sunt pregătită să trec la următorul nivel: liceul. Voi lăsa în urmă prietenii, profesori și amintiri bune și rele: momentele în care plângeam pentru o notă proastă sau radiam de fericire pentru un 10 mult meritat. Toate vor rămâne în urmă. ” - Ștefan Andreea

„Chiar dacă aş putea,
Nimic nu aş schimba.
Prietenii mi-am format,
Profesori m-au îndrumat,
Astfel o familie am întemeiat. ” - Vișan Maria
„ Mă consider norocoasă să am colegi spontani, sinceri și toleranți. Sper ca în viitor să ne amintim cu drag de școală ca o a doua casă și de colegi ca de-o a doua familie. Baftă! ” - Vișan Ștefania

„Acesta este anul în care ne vom spune „ La revedere !“. Am petrecut patru ani foarte frumoși alături de voi, îmi va fi dor cel mai mult de acele momente când pe chipurile noastre se observau doar zâmbete. Sunteți toți niște persoane magnifice și vreau să știți că vă iubesc foarte mult !! ” - Vlad Alin

Profesorii au reușit să intre în inimile noastre datorită personalităților inedite:

„-Să auzim tema, domniță! ”

„Concentrează-te, respiră! De ce să ne complicăm existența?! ”

„-Ești în pom și pomu' zboară! ”

„-N-ai mai văzut mașini străine cu număr de Ialomița? ”

„-Pe tine te duce bila, dar nu muncești! ”

„-Țața Floarea, du-te și fă cunoștință cu tabla! ”

„-Dar-ar norocul peste tine! ”

„-Timpul trece, noi cu drag muncim! ”

„-Eu v-am mai zis că am un ochi și la spate... ”

„-Astăzi sunt „doamna profesoră” ! ”

„-Haideți să efectuăm acest exercițiu pe caiet, în timp ce eu ascult un elev-doi. ”

„-O să discut cu doamna dirigintă despre faptul că veniți la oră fără manual! ”

„-Uite așa se întoarce Ștefan cel Mare în mormânt, la ce perle scoateți! ”

„-Liniște, măi copii! ”

„-Ia liniște, măi, că vă ascult în așa fel încât să luati 2! ”

„-La ora mea n-aveți ce discuta! ”

„-Temele se fac în pauză, nu în oră! ”

„-Măi băiete, închide melodia aia! ”

„-Laurențiule, dacă mai râзи o singură dată, te dau afară! ”

„-Când mai faci o glumă, să-ți scrii pe un cartonaș „ glumă ” ca să ne prindem și noi ! ”

În prezent, ne încredem în viitor și privim cu admiratie spre trecut. Așa cum obișnuia un deosebit profesor să ne ureze la fiecare test, SUCCES!

Rămas-bun, Școala 3!

Să fii elevul Școlii Gimnaziale Numărul 3 reprezintă cea mai mare mândrie pe care o poti avea, dar să termini tot aici clasa a opta este minunat!

Cu toate că ne aflăm în clase diferite, că avem diriginti diferiți, noi, elevii acestei școli, suntem ca într-o mare familie cu care am împărtășit bune și rele, cele mai importante persoane din aceasta familie fiind profesorii, care ne-au ajutat de fiecare dată la greu. De altfel, dirigintele are un loc aparte în formarea noastră ca viitori adulți, ca viitori cetăteni responsabili ai României. Unul dintre profesorii de la clasă ne-a spus la un moment dat: „Voi sunteți viitorul României și tot voi reprezentați schimbarea în bine a acestei țări!”. Acest lucru ne-a motivat în a face ceva cu viața noastră și de a nu-i dezamăgi pe cei care și-au pus speranțe în noi.

Principalul scop al unei școli este de a prezenta elevilor informații pe baza cărora să își poată dezvolta abilități și cu ajutorul cărora să-și construiască și un viitor. Asta am făcut și noi, dar față de alte școli, noi am avut ceva special. Noi am beneficiat de sfaturile profesorilor despre cum să ne dezvoltăm din punct de vedere al comportamentului și cum să ajungem niște oameni responsabili, oamenii de vază ai societății.

Toate aceste lucruri, dacă ne gândim acum la ele sunt foarte importante, încep să capete contur și înțeles în

mințea noastră, chiar dacă în anumite momente nu le luam în serios sau le percepeam ca pe niște glume. Tot ce s-a întâmplat în toți acești opt ani, de când suntem elevi ai acestei școli, a avut un impact important asupra vieții noastre.

Dar, lăsând toate aceste lucruri, profesorii împreună cu elevii au ajutat la creșterea renumelui acestei școli, prin participarea la diferite olimpiade și concursuri școlare, unde s-au obținut numeroase premii. Au fost zeci, chiar sute de ore de pregătire suplimentară și pentru aceasta le mulțumim profesorilor coordonatori.

Am prezentat până acum contribuția școlii și a profesorilor la dezvoltarea noastră, însă nu am uitat de emoții...emoțiile trăite aici: am râs și am plâns împreună, am avut probleme, am avut conflicte, am avut divergențe care acum, la finalul clasei a opta, n-au făcut altceva decât să ne unească mai mult. Vom regreta cu siguranță chiar și aceste zile mai puțin plăcute trăite în mijlocul celei de-a doua familii.

Acum, suntem la un pas de a ne despărți de această minunată familie pe care am construit-o aici. Cu părere de rău ne gândim la vremurile trecute, dar ne gândim cu bucurie la viitor și la ce o să ne rezerve acesta.

Rămas-bun, clasa a VIII-a C,

Rămas-bun, Școala 3!

Elevii clasei a VIII-a C

Logică și perspicacitate

1. La un magazin se vinde ciocolată la prețul de 1 leu bucata. Magazinul colectează ambalajele ciocolatelor pentru a le recicla. Cei care aduc înapoi la magazin ambalajele, mai primesc o ciocolată la fiecare 3 ambalaje predate. Câte ciocolate poate cumpăra cineva cu 15 lei?

folosindu-mă de vreun obiect. Dacă te vei ridica din scaun, ai s-o faci de bunăvoie.

George stă puțin pe gânduri, apoi bate palma cu Gianina și – ce să vezi! – pierde pariul. Cum a reușit Gianina să câștige?

Soluție: Mai întâi, cu 15 lei înțărăi, se cumpără 15 ciocolate. Rezultă că au rămas 5 ambalaje. Cu ambalajul de la 3 din cele cinci ciocolate rezultă, se mai obține o ciocolată. Cu ambalajul de la 3 din cele cinci ciocolate rezultă încă 5 ambalaje. Cu ambalajul de la 3 din cele cinci ciocolate rezultă încă 5 ambalaje. Prudență! Deși se cumpără 15 ciocolate, rezultă că au rămas 5 ambalaje.

Soluție: Gianina a fugit de două ori în jurul scaunului lui George, după care î-a spus: „Pentru al treilea tur, am să mă întorc pește o lundă”.

2. Zburau niște rațe: una înainte și două în urmă, una în urmă și două înainte, una-i printre două și trei în rând. Câte rațe au zburat în total?

4. Câte monede se pot introduce într-o pușculiță goală cu baza de 50 de centimetri pătrați și înălțimea de 20 de centimetri?

Soluție: Una singură, pentru că apoi nu ar mai fi goală.

3. - Punem pariu pe 50 lei, îi spune Gianina lui George, că te fac să te ridici de pe scaunul pe care stai înainte ca eu să fi fugit de trei ori în jurul tău?

- A, păi nu-i corect! îi răspunde George. Ai să mă înțepe cu un ac sau ai să faci ceva asemănător.

- Nu, n-am să te ating în nici un fel — nici direct, nici

5. Este legal ca un cetățean care trăiește în partea de est a satului să fie îngropat în cimitirul din vestul satului?

Soluție: Nu, dacă nu a murit încă.

Elev: David Adrian
Clasa a II-a B

Ştiați că... Știați că... Știați că...

...broaștele testoase se găsesc în apele Oceanului Pacific, Atlantic și Indian, precum și în Marea Neagră?

....broasca testoasă este un animal antic și aspectul ei a rămas același timp de milioane de ani?

....broasca testoasă are un înveliș tare, numit carapace și un cioc curbat? Această reptilă este adaptată perfect pentru mediul acvatic, mulțumită corpului său alungit și a membrelor transformate în înotătoare.

....testoasa adult are 80-140 Kg.?

....broasca testoasă este un animal omnivor, dar mânâncă în principal moluște, crustacee, stele și arici de mare, pești și meduze?

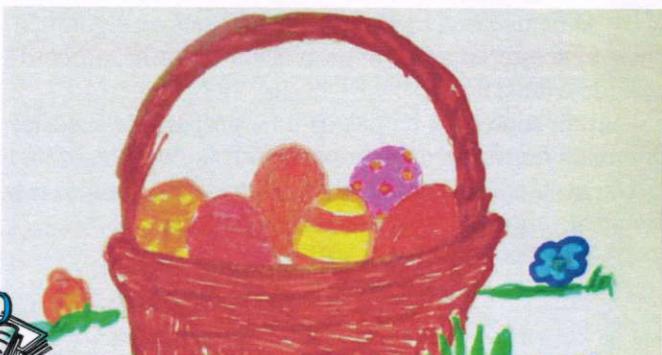
....broasca testoasă, în apă, poate atinge viteze de peste 35Km/h?

Ştiați că...

...ouăle vopsite sunt un simbol important al Sărbătorilor Pascale. Ele reprezintă simbolistic „Mormântul Purtător de Viață” al lui Iisus Hristos care s-a deschis la Învierea Sa. Culoarea roșie cu care sunt vopsite ouăle simbolizează Sângelul lui Iisus Hristos vărsat pe Cruce pentru iertarea păcatelor și mântuirea oamenilor.

Elev: Belceanu Ionuț
Clasa a III-a C

JURNAL DE CĂLĂTORIE

Excursie școlară-Vizită la Parlamentul României

10/01

Iată că a mai trecut un an școlar în care m-am străduit cât de tare am putut să obțin rezultate cât mai bune la învățatură. Și iată că am reușit ce mi-am propus, astfel că străduința mea și a altor colegi de-a mei nu a fost uitată, urmând ca anul acesta domnul senator Ionașcu Gabriel să ne ofere, drept răsplătă, o excursie la cea mai maiestuoasă clădire din țară, a doua cea mai mare clădire administrativă din lume, după Pentagon, inconfundabilul Palat al Parlamentului.

Am primit cu bucurie vesteala cea mare în timp ce mă aflam la școală, prima dată crezând că este doar o glumă. De nenumărate ori am văzut această spectaculoasă construcție la televizor, plină de oameni importanți, însă nu imi imaginam niciodată că voi avea ocazia să pășesc și eu pe covoarele sale.

S-a dovedit că vesteala era adeverată și a sosit și ziua plecării spre capitală. Priveam cu uimire de pe geamul autocarului celelalte construcții ale Bucureștiului, însă deodată dintre acestea se ridică cu mândrie o clădire mai mare și mai înaltă decât oricare alta. Era Palatul Parlamentului. Atunci mi-am dat seama de ce purta denumirea de „Palat”.

Am pășit cu emoție în interior, iar când am privit în jur am rămas de-a dreptul uimit, crezând că este doar un vis. O podea imaculată din marmură, peretii înalțăți cam cât trei case puse una peste alta sau chiar mai mult, iar tavanele pline de aranjamente făcute din aur ce

alcătuiau o formă amețitoare, iar în mijloc, cel care m-a impresionat cel mai mult, un uriaș candelabru, diferit de orice alt candelabru.

Imediat după ce am trecut de un test al securității, unde am fost verificate, aventura a început. O simpatică doamnă ne-a ghidat de-a lungul tuturor camerelor, comunicându-ne un număr extrem de mare de recorduri ale clădirii, și câte ceva despre ce se desfășoară în fiecare cameră, cele mai importante fiind Camera Deputaților și Senatul. Ce simțeam când pășeam pe coridoare nu putea fi descris în cuvinte, totul fiind un loc magic din povești, multe tablouri, covoare uriașe și candelabre atârnând peste tot.

La final am avut parte de o priveliște de care nu mai voi am să mă despart, de pe balconul și el de asemenea uriaș.

Pe la mijlocul vizitei ne-am întâlnit cu o personalitate mare a țării, domnul președinte Traian Băsescu, care ne-a oferit câteva sfaturi de viață, pe care nu le voi uita prea curând.

Din păcate, după câteva ore, cutreierând prin Palat, aventura s-a terminat. În această excursie am realizat că și românii sunt în stare să facă lucruri mărețe atunci când au voință și îi mulțumesc încă o dată domnului senator Ionașcu Gabriel pentru experiența pe care am avut-o.

*Elev: Toader Sebastian
Clasa a VI-a C*

10/02

Vizită la Muzeul Național de Istorie a României

10.02.2017

Vacanța intersemestrială e pe sfârșite și astăzi, olimpicii școlii noastre au primit o invitație specială. Domnul senator Gabi Ionașcu ne-a invitat să vizităm Palatul Parlamentului. Însoțiti de doamnele directoare Claudia Stoica și Georgeta Vasile și de doamnele profesoare Diana Petranici, Alina Chioveanu și Nicoleta Râncă, am plecat nerăbdători să cunoaștem locul unde se hotărăsc destinele țării.

Pe drum, pământul își arăta haina peticită, în culori amestecate, ca într-o pictură modernă. După o călătorie în care timpul a zburat ca prin minune, însoțit de bună dispoziție și veselie, am ajuns la impunătoarea intrare „13 Septembrie” din Palatul Parlamentului, unde am fost întâmpinați de domnul senator Gabi Ionașcu.

Ghidul ce ne-a însoțit pe timpul vizitei ne-a uitat încă de la începutul prezentării, când am

aflat că la construcție au participat 700 de arhitecți și aproximativ 20000 de muncitori care au lucrat în 3 turne 24 de ore pe zi. Clădirea are 9 nivele la suprafață și altele 9 subterane. Ea are aproximativ 1000 de încăperi dintre care 440 birouri, peste 30 de săli și saloane, 4 restaurante, 3 biblioteci, 2 parcare subterane și o sală de concerte. Detaliul cel mai interesant dezvăluit a fost faptul că la realizarea construcției au participat numai constructori români, s-au folosit numai materiale din România, iar finisajele, de la marmura și covoarele de pe podele, la lambriurile de pe perete și coloane, până la perdelele și draperiile cusute cu fir de aur și candelabrele de cristal, sunt în totalitate românești. În continuare, am vizitat mai multe săli și saloane, ale căror nume au fost alese după 1989, ele evocând

evenimente importante din istoria poporului român sau personalități cunoscute pe plan mondial. Ne-au fost prezentate Sala Nicolae Bălcescu, Sala Nicolae Iorga, Sala Al. I. Cuza, Sala Tache Ionescu și Sala Unirii, fiecare având o arhitectură aparte și detalii deosebite.

La sfârșitul vizitei, am avut plăcerea să fim așteptați de fostul președinte al României, domnul Traian Băsescu. A urmat o discuție deschisă, plină de învățăminte, sfaturi bune și câteva fotografii cu distinsul om politic.

În continuarea programului excursiei, a urmat o vizită la Muzeul Național de Istorie al României. Aici, în Sala Tezaurului Iсторic, sunt expuse peste 3000 de piese deosebite, unele unicat, realizate din metale și pietre prețioase, aparținând unor civilizații care au existat, de-a lungul timpului, pe teritoriul

actual al României. De asemenea, exponatele ilustreză evenimentele și activitatea unor

personalități istorice din vremurile trecute. Ne-au fost prezentate tezaurul de la Moigrad și cel de la Turnu Măgurele, diademele de la Galeșu, tezaurul princiar getic de la Cucuteni-Băiceni, coiful princiar getic din aur de la Coțofenești, brățările dacice de la Sarmizegetusa Regia, obiecte și bijuterii ale domnitorului Alexandru Ioan Cuza și ale Casei Regale a României. Expoziția mai prezintă coroana regilor Carol I și Ferdinand I, coroanele reginelor Elisabeta și Maria, sceptrul lui Ferdinand I și buzduganul Regelui Carol al II-lea. Spectaculoase au fost și copiile scenelor de pe celebra Columnă a lui Traian, care prezintă momente din timpul războaielor daco-romane, aşa cum au fost ele imortalizate de celebrul arhitect Apolodor din Damasc.

La sfârșitul zilei, cu toții eram de acord că excursia a fost foarte reușită. Am cunoscut oameni și locuri deosebite, am primit o lecție de istorie și toate acestea ne-au făcut să iubim și mai mult România.

**Eleva Gustoiu Andreea
Clasa a V-a D**

Proiectul „Generația ECO”

Proiectul “GENERAȚIA ECO” din cadrul Programului Mondial Eco-Școala continuă și anul acesta, iar temele alese sunt: Natura și biodiversitatea, Managementul deșeurilor și Viață sănătoasă. În concordanță cu temele alese a fost stabilit un plan de acțiune care cuprinde o mulțime de activități, cum ar fi:

- Împreună pentru un oraș curat – acțiune de ecologizare
- Săptămâna legumelor și fructelor! - colectarea de legume și fructe pentru donare către copiii din centrele de plasament
- Eu nu fumez! - prezentarea unui filmulet cu efectele tutunului asupra sănătății - campanie cu ocazia Zilei Naționale împotriva Fumatului
- Să salvăm un copac străngând maculatură
- ECO- Brăduțul - expoziție cu obiecte din materiale reciclabile, podoabe ingenioase și originale pentru bradul de Crăciun
- Minte sănătoasă în corp sănătos - săh și tenis de masă, concurs anual
- ABC-UL îngrijirii animalelor de companie - prezentare PPT
- Alimentele de post - concurs „cea mai sănătoasă rețetă de post”
- ECO - Mărțișorul - expoziție de mărțișoare, felicitări și alte obiecte.
- Si nouă ne pasă - acțiune de ecologizare a spațiilor verzi, marș ecologic, distribuire de pliante tematice, paradă de costume din materiale reciclabile cu ocazia

zilei de 5 iunie - Ziua Mondială a Mediului.

La începutul anului școlar a fost reamenajat panoul Eco-școala, iar în fiecare clasă a fost afișat Codul Eco

*Ne implicăm, nu ignorăm!
Mediul să-l curățăm,
Deșeuri să reciclăm,
Terra curată s-o păstrăm!*

În luna aprilie, după o monitorizare atentă facută de responsabili-eco pe fiecare an de studiu vor, fi desemnate Clasele-Eco.

Detalii asupra tuturor activităților eco găsiți la panoul Eco-Școala; urmăriți-le, implicați-vă și arătați ca vă pasă de mediu!

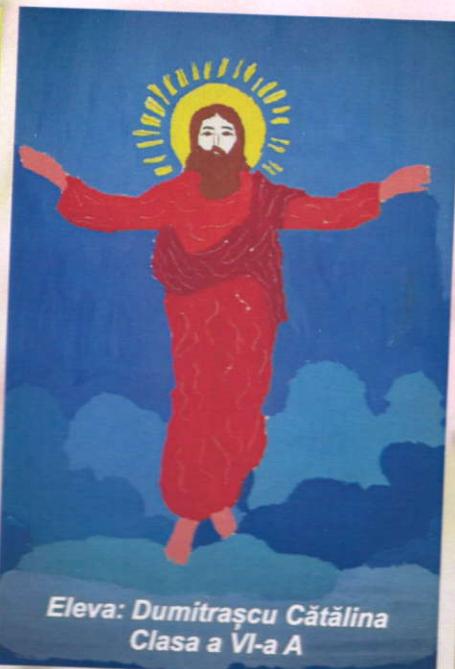
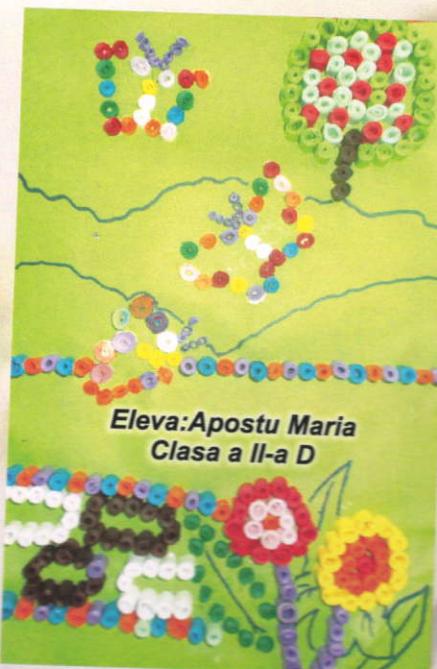
*Coordonator proiect,
prof. Brașoveanu Ionela*

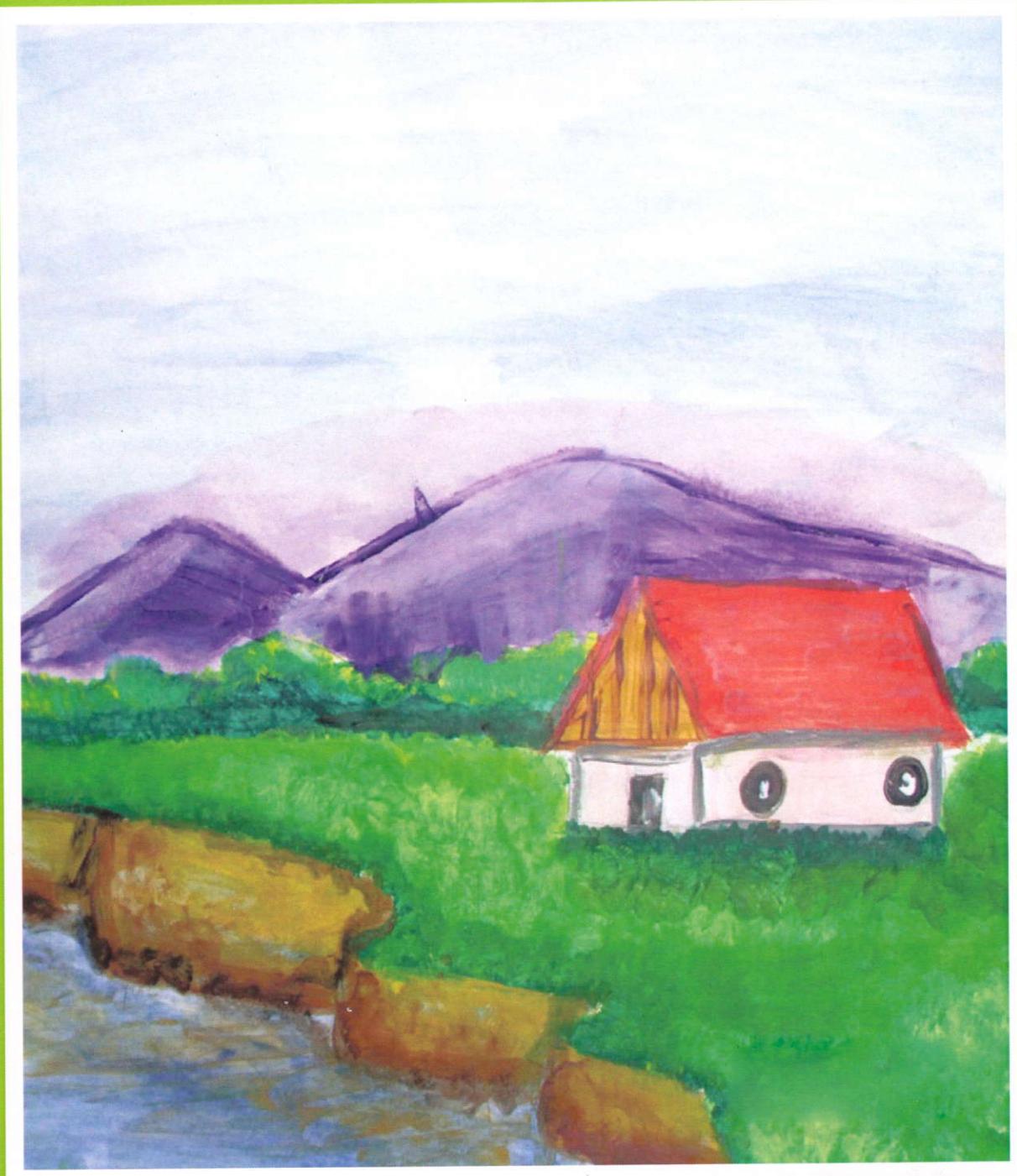
Clasa ECO

*Clasa mare și frumoasă,
Când e soare-i luminoasă.
De o cureți cu mult drag
și soarele îți bate-n geam!*

*Noi cu drag o curățăm,
și cu spor o aranjăm.
Cu spor și cu grija mare
Să fie-o clasă primitoare!*

*Eleva: Lică Alina
Clasa a VI-a C*

Eleva: Ilie Rucsandra - Clasa a VII-a A

ISSN 1843 - 9381

Tipar: DMB Creativ
Str. Filatului Nr. 3, loc. Slobozia, jud. Ialomița
Tel.: 0243 232114. E-mail: tipografia@printcreativ.ro